

מִטְבְּעוֹת זָהָב בְּלִי לְבַיִשׁ

סִפּוּר מוֹפְלָא עַל רַבִּי יְהוּדָה הַלֵּוִי,
רַבִּי אֲבָרְהָם אֲבִן עֶזְרָא, וְאַהֲבַת ה'.

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

שְׁנֵי צַדִּיקִים בְּסֶפֶרד

לפני כ-900 שנה, בארץ ספרד
הרחוקה, חיו שני צדיקים גדולים.

שמותיהם היו רבי יהודה הלוי
ורבי אברהם אבן עזרא.

הם היו חברים טובים, שכנים,
ואהבו את ה' בכל לבם.

עֲשִׂיר בְּכֶסֶף מוֹל עֲנִי בְּכֶסֶף

רַבִּי יְהוּדָה הַלֵּוִי

- הָיָה עֲשִׂיר גָּדוֹל.
- הָיָה לוֹ כֶּסֶף רַב וְשָׁפַע בְּבֵיתוֹ.
- תָּמִיד הוֹדָה לַה' עַל כָּל מַה שֵּׁיָשׁ לוֹ.

רַבִּי אֲבָרְהָם אֲבִן עֶזְרָא

- הָיָה עֲנִי גָּדוֹל, בְּלִי שֹׁפַע פִּרְנָסָה.
- לֹא הָיָה לוֹ כֶּסֶף לְקִנּוֹת אֶכְל.
- אֶף עַל פִּי כֵן, אָהַב אֶת ה' וְשָׂמַח בְּחֻלְקוֹ.

מַצִּיעִים עֲזָרָה בְּאַהֲבָה

רַבִּי יְהוּדָה רָאָה שְׁלַחְבֵּרוֹ קָשָׁה.
הָיָה לוֹ אֲכֻפַּת מִמָּנוּ מְאֹד.
הוּא פָּנָה לְרַבִּי אֲבָרָהָם וְאָמַר לוֹ:
תֵּן לִי לַעֲזֹר לָךְ. אֲנִי אֶתֵּן לָךְ קֶצֶת
כֶּסֶף. מַה הַבְּעִיָּה?
רַבִּי יְהוּדָה רָצָה לְקַיֵּם מִצְוֹת
צְדָקָה שֶׁ' צִוָּה.

אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ, וְזֶה מְלַמֵּעַלָּה

רַבִּי אֲבָרְהָם סֵרֵב. הוּא הִתְבַּיֵּשׁ לְקַבֵּל
מִתְּנוּת וְאָמַר:

לֹא. אֲנִי לֹא יָכוֹל. זֶה מְבִיֵּשׁ אוֹתִי, אֲנִי
בְּסֵדֶר גָּמוּר.

וְאִז הוֹסִיף בִּעֲנָוָה:
עֲזוֹב, גַּם כִּךְ אֵין לִי מִזֵּל בְּפִרְנָסָה. כָּל מָה שֶׁאֲנִי
מִתְעַסֵּק בּוֹ – אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ. כִּךְ ה' גָּזַר!

תְּכַנִּית סוּדִית שֶׁל חֶסֶד

רַבִּי יְהוּדָה חָשַׁב: אֵיךְ אֶפְשָׁר
לַעֲזֹר לוֹ בְּלִי לְבִישׁ אוֹתוֹ?
הוּא קָרָא לְשְׁנֵי תַלְמִידִים
צְעִירִים וְצַדִּיקִים, וְאָמַר לָהֶם:

יֵשׁ לָנוּ מִצָּוָה גְּדוֹלָה לַעֲשׂוֹת
שֶׁתִּשְׁמַח אֶת ה'!

מפת המטבעות

ההוראות לתלמידים:

1. להתחבא: מאחורי השיח ליד ביתו של רבי אברהם.
2. לפזר: כשהוא יוצא, לפזר מטבע זהב אחד.
3. להמשיך: אחרי כמה מטרים, לפזר עוד אחד.

למה כך?

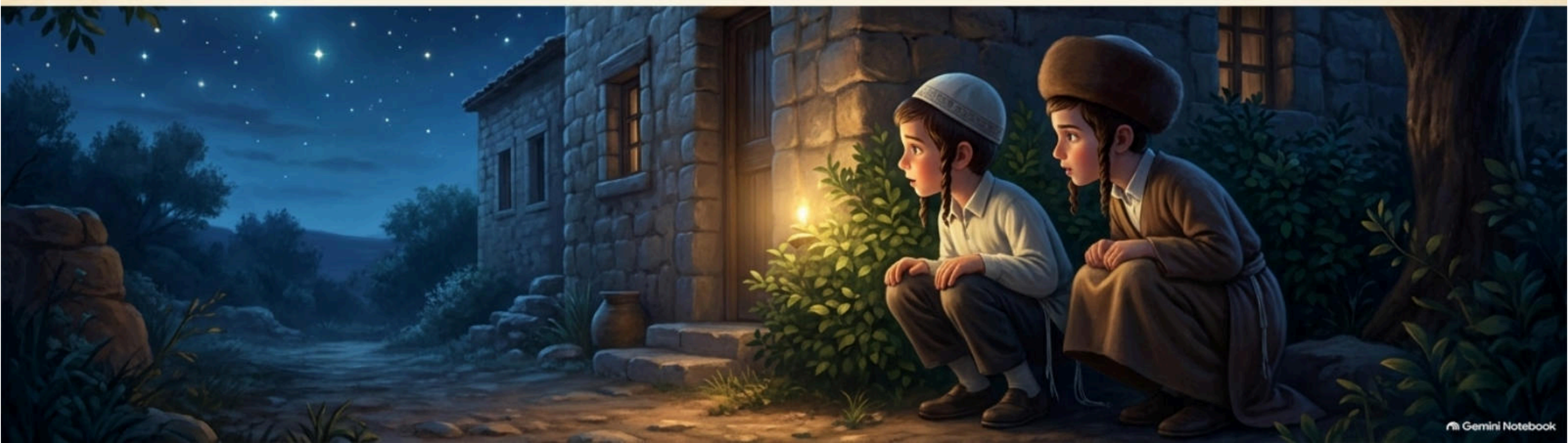
אין בזה השבת אבדה! הוא
ימצא את הכסף בודד על
הרצפה, יחשב שה' שלח לו
מתנה, ולא יתבייש!

הַנְּשִׁכָּמָה לְמַצּוּוֹה

הַתְּלִמִּידִים הִזְדָּרְזוּ לְקַיֵּם אֶת הַמַּצְוָה.

הֵם הִגִּיעוּ לַיָּד הַבַּיִת מוֹקֶדֶם מְאֹד בַּבֶּקֶר - בְּנִשְׁעָה אַרְבַּע לְפָנוֹת בּוֹקֶר!
הָיָה עֵדִין חֲשָׁךְ בַּחוּץ, אֲךָ הַלֵּב נִשְׁלָהֶם הָאִיר מִשְׁמָחָה.

נִשְׁבִּיל שֶׁל זָהָב

הַתִּלְמִידִים הִמְתִּינוּ
בְּשֶׁקֶט.

הֵם פָּזְרוּ אֶת מַטְבְּעוֹת
הַזָּהָב עַל הַנִּשְׁבִּיל, בְּדִיוק
כְּפִי שֶׁרַבִּי יְהוֹדָה אָמַר.
הַמַּטְבְּעוֹת נֹחָצוּ בְּאוֹר.

עֲכָשׂוּ, בְּטַח רַבִּי אֲבָרְהָם
יִמָּצָא אוֹתָם!

רבי אברהם יוצא

הדלת נפתחה! רבי אברהם אבן עזרא יצא אל
הרחוב ללכת לבית המדרש. התלמידים עצרו
את נשימתם - הנה הוא כמעט דורך על מטבע
הזהב הראשון!

הַהִפְתָּעָה! הָעֵינַיִם עֲצוּמוֹת!

מַה זֶה?! רַבִּי אַבְרָהָם לֹא הִסְתַּכֵּל עַל הָאֲדָמָה בְּכָלֵל! הוּא צֶעֶד לֹאט לֹאט, כַּאֲשֶׁר עֵינָיו עֲצוּמוֹת חֲזָק! הוּא חָלַף עַל פְּנֵי כָּל הַמַּטְבְּעוֹת וְלֹא רָאָה כְּלוּם. הִזָּהֵב נִשְׁאָר בַּחוּץ.

שאלה בבית המדרש

כשהגיעו לבית המדרש, ספרו
התלמידים את מה שקרה.
רבי יהודה נגש לחברו ושאל
בפליאה:

מַה קָרָה? לָמָּה הִלַּכְתָּ הַיּוֹם מִהַבֵּית
בְּעֵינַיִם עֲצוּמוֹת?
כָּל כֶּךָ רָצִיתִי לַעֲזֹר לָךְ...

הסוד של פוקח עורים

המזל

רבי אברהם חי' ואמר: אמרתי לך, אין לי מזל
בפרנסה, אי אפשר לעזור לי.

הברכה

אבל כל בקר אני מברך בתפלה 'פוקח עורים'.
חשבתי בלבי: מענין איה עויר מרגיש?

לְהַרְגִישׁ אֶת הַחֹשֶׁךְ כְּדִי לְהוֹדוֹת עַל הָאוֹר

אֶמְרָתִי, הַיּוֹם אֲנִי אֶרְגִּישׁ אֵיךְ עֵיר מַרְגִּישׁ... זֶה הָיָה לִי כָּךְ קִשָּׁה! כְּשֶׁהִגַּעְתִּי
וּפְקַחְתִּי אוֹתָן, הָיִיתִי יָכוֹל לֹאמַר מִכָּל הַלֵּב: תּוֹדָה ה' שֶׁאֲנִי מַצְלִיחַ לְרִאוֹת!

מַהוּ הַזֶּהב הָאֶמֶתִי שֶׁלָּנוּ?

הַזֶּהב הַכִּי גָדוֹל שֶׁקִּיבְּלָנוּ מֵה',
הוא לא תמיד הַכֶּסֶף.

הַזֶּהב הָאֶמֶתִי הוא הָעֵינַיִם שְׂרֹאוֹת,
וְהִיכָלֶת שֶׁלָּנוּ לֹמַר בְּכָל בֶּקָר מִחֻדָּשׁ:
בָּרוּךְ אַתָּה ה'... פּוֹקֵחַ עוֹרִים!

